

Glasilo OŠ n. h. Maksa Pečarja

Šolsko leto 2021/2022

Dragi bralci in ustvarjalci revije Vrtiljak!

Vesela sem, da se na OŠ n. h. Maksa Pečarja spet srečujemo na naših starih tirnicah – da nam ni treba več skrivati nasmehov pod maskami, da učenci niso več zaprti v svojih matičnih učilnicah, da se srečujemo na hodnikih, na glas in z nasmehom pozdravimo sošolce (sodelavce) iz drugega razreda, na hodnikih udarimo »petke« oziroma »kepce«, se včasih objamemo ...

Kot urednico šolskega časopisa Vrtiljak na naši osnovni šoli me zelo veseli, da ste pridno prispevali svoje članke, risbice, pesmi, prigode, intervjuje ...

Tako da se je Vrtiljak letos zopet zavrtel!

Hvala za pomoč in prijazno sodelovanje sodelavkam, sodelavcem, učenkam in učencem!

Urednica Petra Paternoster

Mladi novinarji in avtorji besedil: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Sodelavci: učenci in učitelji OŠ n. h. Maksa Pečarja

Oblikovalka naslovnice: Anjali Miholič Alvarez

Oblikovalka glasila: Tina Fekonja

Mentor: Aleš Drinovec

Glavna urednica in oblikovalka: Petra Paternoster

Fotografije: arhiv šole in sodelavk

Lektoriranje: Petra Paternoster

Izdaja: OŠ n. h. Maksa Pečarja

Maj, 2022

PUST, PUST, MASTNIH UST!

Naša šola že vrsto let sodeluje na Zmajevem karnevalu, ki tradicionalno poteka na pustno soboto v centru mesta.

Toda lansko in letošnje leto nam je zagodla epidemija – Zmajev karneval je bil ponovno odpovedan. A ker mi radi ustvarjamo, rišemo, slikamo, lepimo, strižemo, predvsem pa odganjamo zimo in zlo, smo se v 1. c odločili, da bo naš razredni mehurček izdelal skupinsko masko.

Izdelali smo samoroga. Pisanega, mavričnega, sestavljenega iz vseh nas. Na pustni torek smo samoroga popeljali po Črnučah, za nami pa se je zvrstila dolga povorka veselih maškar z naše šole. Vsem ljudem, ki smo jih srečali, smo narisali nasmehe na obraz in veselje je bilo nepopisno.

Pustna povorka se je zaključila na šolskem igrišču. Vsi smo bili navdušeni, da smo po dveh letih ponovno obudili in zanetili iskrico navdušenja in spoštovanja do ohranjanja tradicije karnevala.

1. c razred je užival!

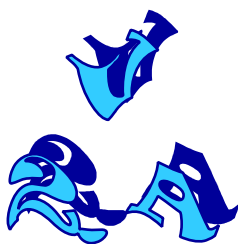

Učiteljice Urška, Tanja in Sara

OB DNEVU ŽENA

MAMI, IMAM TE RAD/A, KER ...

- SI LEPA. **LEON**
- MI PRIPRAVIŠ KOSILO. **EMA J.**
- ME IMAŠ RADA. **LARISA**
- SKRBIŠ ZAME. **EMA T.**
- MI VELIKO OMOGOČIŠ. **PATRICIJA**
- SI DOBRA ŠPORTNICA. **IZAK**
- SE POTRUDIŠ IN NAREDIŠ VSE, KAR SI ŽELIM. **MAŠA**
- MI DOVOLIŠ, DA GREVA S SOŠOLCEM SAMA DOMOV. **TIJAN**
- MI NA VRTU VELIKO STVARI DOVOLIŠ. **NACE**
- MI DOVOLIŠ, DA GREM K PRIJATELJU NA OBISK. **MARK, VID**
- SI ZELO PRIJAZNA. **KLARA, NIK, MAJA, TEODORA, LARINA, JAN**
- SI VESELA. **MILA, VIDA**
- SI NASMEJANA. **LAMIJA, SELMIN**
- SI SPOŠTLJIVA. **VIKTORIJA**
- MI DOVOLIŠ, DA GREM S PRIJATELJI VEN. **BOR**

Z BABI GREM/SEM ŠEL ...

- V HLEV. **TEODORA**
- V TRGOVINO. **MAŠA, PATRICIJA, MARK**
- NA IGRIŠČE. **VID, BOR, VIKTORIJA**
- V GOZD. **NACE, MAJA, TIJAN, LARINA, MILA, LEON**
- SKUPAJ DOMOV. **LAMIJA**
- NA SPREHOD. **JAN, EMA T., NIK, EMA J.**
- NA TRAVNIK. **SELMIN**
- V BELO KRAJINO. **IZAK**

TETA JE NAJBOLJŠA TAKRAT, KO ...

- NAREDI PALAČINKE ALI SKUHA KOSILO. **MAJA, TEODORA, TIJAN**
- SE JE IGRALA Z MANO. **LARISA**
- SE Z MANO IGRA. **LAMIJA, EMA T.**
- JE VESELA. **VID**
- SKUPAJ GLEDAMO FILM. **NIK**
- GREVA NA IGRIŠČE. **MAŠA**
- MI KUPI IGRAČE. **EMA J.**
- SE SKUPAJ HECAVA. **IZAK**
- MI DOVOLI, DA PRESPIM PRI SESTRIČNI.
PATRICIJA
- MI KUPI SLADOLED. **BOR, JAN**
- NAREDIVA SKUPAJ KOLAČKE. **MILA**
- SPEČE PIZZO. **VIKTORIJA**
- PRIDE K NAM DOMOV. **SELMIN**

Pripravila Tanja Nišavić

Naj se sliši, naj se vé – pesmice v 2. B

MALA MUCA

Ena mala muca čisti tla,
ko bo vse počistila,
bo šla.

Naja

LONEC

Kdo gre po lonec,
da bo skuhal šmorec?
To si ti?
Če pa najdeš lonec,
dobiš še šmorec.

Lara

ČRN PES

Črn pes prišel je v hišo,
da poišče našo Mišo.
Miša na potep je šla,
Miško Mašo srečala.

Ava

ZAJČEK UŠESEK

Zajček Ušesek je bil vesel
in je šel v hlev.
Tam je videl dva bela
in dva črna zajca.
Koliko jih je skupaj?
Hi, hi, hi!

Nina

BELA MAČKICA

Ena bela mačkica,
kolko nogic pa ima?
Ena, dve, tri,
pa preštej jih ti!

Alina

MALA MIŠKA

Miška šla je na morje
in na žitno polje.
Tam je zdravilno olje popila,
da se ne bo prehladila.

Aljaž

MAČKA IN FANT

Mačka je na vrt prišla
in razgrajala.
Potlej je v hiško šla
in se glasno smejala.
V hišo je en fant prišel
in je mačko spustil ven.
Fanči

ENA BELA ROKAVIČKA

Ena bela rokavička išče svojo sestrico.
Po hiši jo išče dokler konec dneva ne bo.
Na koncu jo najde v posteljici,
kjer sladko zaspi.

Nena

ZVONEC

Je bil en lonec in notri zvonec.
Zvonec pa je padel na tla
in rekel konec.

Lovro

HOTEL

Mama pride v hotel.
Usedla se je na fotel,
potem naredila bo krompir.

Brin

KDO JE LONEC?

Kdo je lonec?
Ti si konec.
Jaz že nisem lonec.
Kdo potem je konec?
Ena, dve, tri,
Ti si konec-lonec.

Julija

EN ČRN KONJ

En črn konj na pašniku se pase.
Pa pride mladiček,
prestraši se konjiček.
Pride k njemu in reče: ihaha, ihaha!
Ne boj se, mu reče konj lha.

Ema

IZŠTEVANKA

Tine reče: V uh me piš, ti loviš!
Če se nočeš lovit,
pa bodi sit.

Brin

ENA BELA MUCICA

Ena bela mucica,
Hitro teče, nič ne reče.
Ti si prava bela mucica.

Julija

BULA BULASTA

Bula bula bulasta,
majhna ti si bulica.
Ti si se že priklonila
in si hlačke osmodila.
Konja ti si zaklenila, lila, lila,
zato pred konjem si se osramotila,
sama sebe zaklenila.

Mark

MIZA IN LIZA

Bila je ena miza,
pri njej sedela je Liza.
Na mizi je bil en prt,
na prtju bil je krt.

Vita

KJE JE URA?

Oče išče uro. Le kje je?

Pod mizo je ni. Kje tiči?

Oče se treplja po glavi
in se sprašuje.

Mama reče: Kaj pa, če jo je vzela vrana?

Vrana z uro na strehi čepi, se reži,
hi,hi, hi in odleti.

Julia

ENA BELA RACA

Ena bela raca stopa mehko kot taca.

Pa pride muca Taca.

Raca se prestraši.

Smuk v lonec
in to je najbrž konec.

Svit

ENA FLAŠKA

Bila je ena flaška,
ki ji je bilo ime Paška.

Vita

Pripravila Darja Jeršin

ZGODBE IZZA GLEDALIŠKIH ZAVES

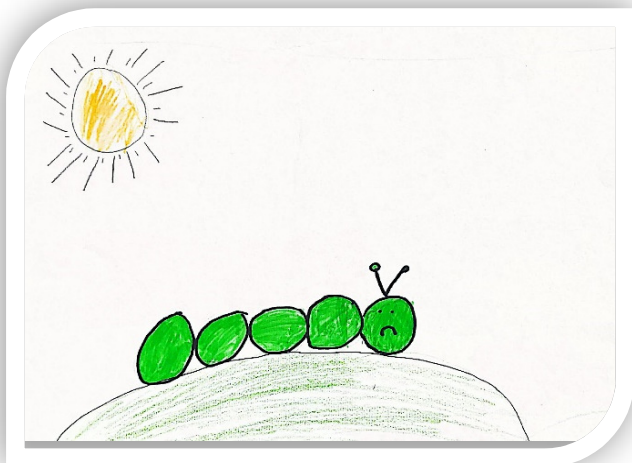
Zbirka kratkih zgodb, ki so nastale v domišljijem svetu članov
krožka Malo gledališče pod okriljem mentorice Irene Vadeevaloo.

KUŽA IN VELIKANSKA KOST

(Lara in Stella, 1. razred)

Kuža je spal v uti. Prišla je čarovnica in njegovo kost začarala v veliko. Kuža je kost lizal in lizal, tako da je nastala v njej velika luknja. Ko je čarovnica ponovno priletela mimo, ji je iz rok padla palica. Kuža jo je ujel in z njo udaril po kosti, da se je pomanjšala. Sedaj je lahko kuža kost pojedel.

GOSENICA IN ROŽA

(Patricija in Sara, 2. razred)

Gosenica je bila žalostna, ker ni imela nikogar. Ni imela sester, bratov, mamice, očka ... Nekega dne se je skrila tako, da se je spremenila v bubo. Iz nje je nastal čudovit metulj. Začel je letati naokoli. Zagledal je rožo, iz nje pojedel nektar in jo vzel s sabo. Sedaj je bil metulj srečen.

PREPIR MED ČEBELO IN PIKAPOLONICO

(Mila, Tjaša in Mina, 2. razred)

Čebela je nabirala med na roži. K njej je priletela pikapolonica in rekla: »To je moja roža.« Začela jo je vleči proti sebi. Roža se je odlomila. Čebela in pikapolonica nista vedeli, kaj storiti. Na travnik je prišla mačka, ki jima je rekla: »Nikar se ne prepirajta za rožo. Saj jih je dovolj za obe!« Rožo so živali zakopale v zemljo in je zopet zacvetela. Vse naokoli nje je cvetelo veliko rož. Čebela in pikapolonica sta odleteli vsaka na svojo.

PTICA IN JAJCA

(Maša, 2. razred)

Ptica je imela v gnezdu tri jajca. Ko je nekega dne odletela po hrano, jih je pustila same v gnezdu. Mimo je priletela sraka. Jajca so ji bila všeč, zato jih je vzela. Ptica je bila zelo zaskrbljena in ni vedela, kaj naj naredi. Ko se končno opogumila je odletela do srake in ji povedala, da ni ravnala prav. Sraki je bilo žal in ji je jajca vrnila.

Ptica je spoznala, da je najboljša pot do rešitve pogovor.

ROP

(Lars, 1. razred)

Bil je poletni dan in Kapo ter Bundo sta se odločila, da gresta ropat v Pujs banko. Šla sta v trgovino, kjer sta kupila vodno pištolo. Nato sta se odpravila v trgovino z zimskimi oblačili, kjer sta kupila volneni kapi in štrikana pulloverja. Vse sta spakirala v potovalko.

Ko sta v banki stopila pred bankirja in mu pokazala vodni pištoli, se je bankir ustrašil in ima dal ves denar v potovalko. Bankir je vključil alarm. Kapo in Bundo sta pobegnili iz banke in poklicala taksi, s katerim sta pobegnili.

KUŽA LUKA SE IZGUBI

(Eva, 1. razred)

Kuža Luka je šel v gozd, da bi našel kakšno slastno kost. Ko je prišel v gozd, se je izgubil. Gledal je levo in desno, a poti nazaj ni našel. Našel pa je lep, cvetoč travnik. Pod najlepšo cvetlico je nekaj zavohal. Začel je kopati in našel kost. Ko je našel kost, se je spomnil poti do doma. Dan se ne bi mogel lepše končati: kuža je našel slastno kost in vrnil se je v svoj varni dom.

KUŽA IN MIŠKA

(Kaja, 1. razred)

Kuža je lovil miš. Miš je pred njim bežala, dokler ni zagledala luknjo. Skrila se je vanjo in čakala. Kuža je bil zelo žalosten in se je odločil izkopati luknjo. Miška mu je rekla: »Pusti me pri miru!« Kuža pa je odvrnil: »Hočem le, da sva prijatelja.« Miška se je strinjala z njim in od tedaj naprej sta se imela rada.

SKRIVNOST

(Maja in Larisa, 1. razred)

Veverica Leška je nekoč našla lešnik. Rekla si je: »To bo moja skrivnost.« Lešnik je skrila v luknjo. Mimo je prišla lisička in jo vprašala: »Leška, kaj skrivaš?« Leška je rekla: »Ne povem, to je moja skrivnost.« Mimo je prišel zajec in vprašal: »Kaj skrivaš Leška?« Leška je odgovorila: »Ne povem, to je moja skrivnost.« Mimo je prišel medved in vprašal: »Leška, kaj skrivaš?« Leška mu je odgovorila: »To je moja skrivnost.« Mimo je priletel še ptiček in tudi njemu je Leška rekla: »To je moja skrivnost.«

Ko je ptiček odletel, je padel Leški na glavo lešnik. Ko je pogledala gor, je zagledala na drevesu pet lešnikov. Poklicala je prijatelje in lešnike pravično razdelila. Prijatelji so bili zelo veseli.

Mentorica Irena Vadeevaloo

Učenci **3. a** so ob 2. aprilu,

MEDNARODNEM DNEVU KNJIGE ZA OTROKE,

postali pravi mladi **pravljicarji**. Preberite njihove pravljice in ugotovili boste, da njihova domišljija ne pozna meja.

PIŠEM PRAVLJICO

Nekoč, pred davnimi časi, je živela revna pastirica. Vsak dan je pasla ovce. Nekega dne je zagledala kačo, ki jo je ugriznila. Pastirica se je spremenila v črnega vrana. Kača se je skrila v grmovje.

Mimo je prišel princ. Videl je črnega vrana, ki mu je zletel na ramo. Vran mu je rekel: »Dotakni se me z leskovo palico in postala bom prelepa princesa.« Ko je princ to naredil, se je vran res spremenil v lepo princeso.

S princem sta se poročila in zelo lepo živela. Ustvarila sta si družino. Živel so srečno do konca svojih dni.

Zoja Štefanec Praprotnik, 3. a

JURČEK IN ČAROBNA PIŠČAL

Jurček je bil nem, a hkrati zelo prijazen fant. Težava pa je bila, da so ga vsi zafrkavali in zmerjali.

Nekega večera, ko je šel spat, je v njegovo sobo prišel škrat in mu rekel, da mu podari piščalko. Jurček je najprej mislil, da vse samo sanja, a potem je v roki zagledal piščalko. Zažvižgal je nanjo in njegova knjiga se je dvignila. Torej je bila piščalka čarobna. Ko je šel v šolo, je lahko govoril. Otroci ga niso več zmerjali. Še vedno pa je bil nekdo, ki ga je zmerjal. To je bil marsovec, ki je napadel Zemljo. A Jurček je iz torbe potegnil piščalko in spet zažvižgal. Marsovca je poslal nazaj na Mars.

Jurček je imel piščal vedno pri sebi, a na plan jo je potegnil le, ko je bil kdo v nevarnosti.

Vitan Kostadinov, 3. a

Nekoč, predavnimi časi, je živel fantek po imenu Jurček. Strašno strah ga je bilo teme in noči, kajti vedno se mu je sanjalo kaj groznega. Največkrat je sanjal o noči, pajčevinah, kačah in pajkih.

Nekega dne pa mu je oče rekel: »Pridi, greva v stari grad.« Fantek se je strinjal, čeprav je vedel, da bosta šla zvečer, ko bo že tema. Jurček je čakal in čakal do poznega večera. Ura je bila že polnoč, ko je oče prišel in rekel, da gresta. Sinka je bilo malo strah, a je šel. S kočijo sta se odpeljala v stari grad. Vozila in vozila sta se in končno prispela. Ko sta prišla do gradu, sta zagledala zelo veliko pajčevin. Jurčka je bilo strah, a se ni vdal. Vse je škripalo, grmelo in se treslo. Zaradi grmenja je bilo še bolj strašno. Kar naenkrat se je prikazala gospa. Bila je strašna. Prišla je s črnim vranom. Očeta in Jurčka je bilo strah in malo je manjkalo, pa bi se njuno življenje končalo. Naenkrat pa se je nad njima prikazala bela sapica. Bila je dobra vila. Rešila ju je. Skupaj so odgnali gospo in vrana.

Jurček je premagal strah in vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Hana Koderman Škoberne, 3. a

ŠKRAT S PIŠČALKO

Nekoč je predavnimi časi živel fantek Jurček. Ni maral pospravljati sobe. Mama se je vsak dan jezila zaradi nepospravljene sobe. Ko je prišel iz šole, ga je mama takoj vprašala, zakaj soba ni pospravljena. »Tako v sobo in jo pospravi!« je rekla. Jurček je šel v sobo, se ulegel na posteljo in zaspal.

Ko se je prebudil, je zagledal pospravljeno sobo. »Bu!« ga je nekdo prestrašil. »Kdo si ti?« ga je vprašal Jurček. »Jaz sem škrat,« mu je odgovoril glas. »Ali si mi ti pospravil sobo?« je zanimalo Jurčka. Škrat mu je pritrdil. Jurček se mu je zahvalil. »Ali ti nočeš pospravljati? Če želiš, ti lahko pomagam,« je rekel škrat. In škrat je Jurčku podaril čudežno piščal. »Vedno, ko boš imel razmetano sobo, zapiskaj in vse se bo pospravilo,« je še razložil prijazni škrat.

Jurček je piščal res obdržal. Celo skrilo jo je, da je ne bi kdo videl.

Filip Moravac, 3.a

Živel je Jurček, ki je imel zelo razmetano sobo. Neko noč se mu je sanjalo, da je v sobo prišel škrat in zapiskal na piščalko. In res, ko se je Jurček prebudil, je zagledal tako pospravljeno sobo, da se je mu je kar zasvetilo v očeh. »Hej, ti, Jurček,« se je oglasil majhen škrat. Jurček se je prestrašil, nato pa vljudno predstavil: »Jaz sem Jurček.« Škrat se je oglasil: »Jaz sem pa škrat Kuzma.« »Ali si mi ti pospravil sobo?« jeanimalo Jurčka. »Ja. No, v bistvu ne. Zapiskal sem na piščal in soba se je pospravila. Toda naslednjič boš moral sam pospraviti sobo,« je dejal škrat Kuzma in zapustil presenečenega Jurčka.

Meta Petelinkar, 3. a

PASTIRICA

Nekoč je živela pastirica, ki je imela zelo veliko ovc. Pasla pa je tudi druge ovce, da je zaslužila nekaj denarja.

Nekega dne pride k njej začarana kača in jo piči. Pastirici se začnejo zapirati oči in ne more storiti nič drugega, kot da leže pod leskov grm. Ko se prebudi, zagleda pred seboj namesto kače odčaranega princa. Vpraša ga, kdo je. Princ ji pove, da je bil 100 let začaran v kačo. Toda ko jo je pičil, se je spremenil nazaj v princa.

Kar naenkrat pa je začelo deževati. Princ in pastirica sta odšla v skalno votlino. Ko je prenehalo deževati, udari še zadnja strela. Udari ravno pred votlino. Prikaže se zlobna čarovnica, ki je princa spremenila v kačo. Ker je izvedela, da princ ni več začaran, je postala zelo besna. Ko pastirica vidi jezno čarovnico, skoči po leskovo palico, se dotakne njene noge in čarovnica takoj izgine. Princ je bil rešen.

Pastirica in princ sta nato živela srečno do konca svojih dni.

Gilan Vesel, 3. a

V starem gradu je živel neprijazni škrat. Nekega dne je na grajska vrata potrkal vran. Vrata mu je odprl leteči krožnik. Črni vran je vstopil. Čeprav je bilo v gradu temno, vrana ni bilo strah. Kar naenkrat se je prikazala kača in ga hotela požreti. A se je zapletla v pajčevino. V tistem trenutku je iz črnine prišla dobra vila. Vrana se je dotaknila s čarobno paličico in ga spremenila v vilinca, ki je nato ubil kačo. Vilinca in vila sta skupaj odšla do škrate. Oba sta se ga dotaknila. Škrat se je

spremenil v prijaznega škrate. Spoprijateljili so se in ostali prijatelji do konca svojih dni.

Oskar Vončina, 3. a

ČAROBNA LESKOVA PALICA

Nekoč sta živeli pastirica in njena hčerka. Skupaj sta živeli v skalni votlini. Nekega dne je pastirica našla v gozdu leskovo palico. Odnese jo je domov in pokazala hčerki. Palico je položila pred skalno votlino.

Ravno tisti dan je mimo prišel princ. Dotaknil se je leskove palice. V trenutku se je spremenil v kačo. Deklica je zagledala kačo in se je dotaknila. Začarani fant se je spet spremenil v princa. Zagledal je dekle in jo odpeljal s seboj na svoj grad, saj se je zaljubil v njo. Nato so priredili poroko in veliko slavlje. Lahko še sedaj praznujejo, če se še niso utrudili.

Ela Košutnik, 3. a

VELIKA ZMEDA

Nekega dne so si otroci na šolskem igrišču podajali žogo. Ravno takrat je priletel leteči krožnik. V njem je bil začarani princ. Otroci so razmišljali, kako bi mu pomagali. Našli so čudežno palčko. Rešili so začaranega princa, ki jim je povedal, da je v njihovem mestu pobegli robot. Otroci so ga želeli najti. Prišli so do tržnice, ki je bila vsa razmetana. Odšli so naprej. Čez štiri ure so zagledali čudna bitja, ki niso bila ljudje, temveč kače. Zagledali so pobeglega robota. Lovili so ga ves dan in celo noč. Čez dva dni se je robotu izpraznila baterija, a je otrokom vseeno pobegnil. Ko so pritekli do njega, je bil spet napolnjen, zato jim je pobegnil na plažo. Otrokom je nekdo posodil motorni čoln. Enega otroka so privezali na desko, ostali pa so bili na čolnu. Po eni uri so ga ujeli in uničili. Nato so otroci potrebovali pet tednov, da so se vrnili v svojo vas. Konec je bil srečen za vse, saj so se tudi kače spremenile v ljudi.

Blaž Perdih, 3. a

ČAROBNA LESKOVA PALICA

Za devetimi gorami je v zelo revni družini živela pastirica Izabela. Bila je zelo prijazna in lepa. Na drugem koncu sveta pa je živel princ.

Nekega dne je priletel črni vran in začaral princa. Spremenil se je v kačo. Odplazil se je stran in v hipu ga ni bilo več.

Čez nekaj let je pastirica Izabela potovala po svetu. Obiskala je tudi skalno votlino. V njej je bilo temno in hladno. Hodila je in hodila, dokler ni zagledala velike črne kače.

Previdno je začela stopati nazaj. Zelo se je namreč bala kač. Kača pa je lezla za njo.

Bližali sta se izhodu. Kača je lezla za deklico. Prišli sta v vas. Izabela je zagledala lesko in hitro odlomila vejo. Začela je mahati proti kači. Kača pa je stegovala vrat proti pastirici. Ko se je kača dotaknila leskove palice, se je spremenila v čednega princa. Zahvalil se ji je, ker ga je rešila.

Kasneje sta živela skupaj in se imela zelo lepo.

Manja Dvoršak, 3. a

POMLAD

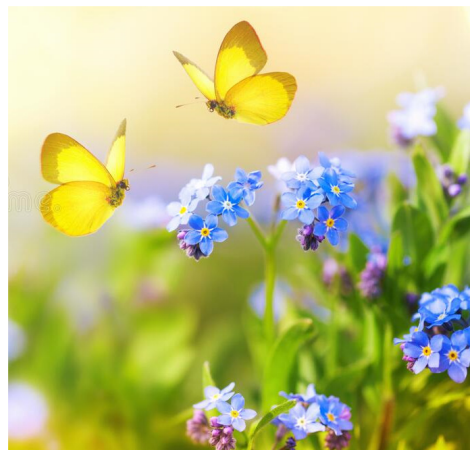
Ho sonce pluje čez širno nebo,
veter žgečka veliko goro.
Zvezde repatice izginjajo,
meglice se v sončnih žarkih sežejo.
Iz nebu oblaki počasi izginjajo,
opomini v starih hišah bledijo.

Kavnični metulji in ptički preletavajo
naše vrtove,
popki vrtic se že razpirajo,
tulipani molijo listke iz zemlje.
Leptičke smučke že hličejo pomlad.

Keter se s ptičkami poigrava,
v zelenimi listi po nebu kaplesava.
Zgodnja pomlad že po ulicah odmeva
in s ptički sladko prepeva,
narava že prebuja se in hliče:
Lnice! Prebudite se.

Žajčki že skačejo v goščavo,
losi že iščejo travo.
Ječki že iščejo hruškico,
miške že glodajo mušnico.

Klara Tratnjak 3.a

Pripravila Breda Maček

RADI SE GIBAMO ...

V **3. c razredu** se ukvarjamo z različnimi športi. Vemo tudi, da je gibanje na svežem zraku zelo koristno za naše zdravje. Pri tem pa se še zabavamo in družimo s prijatelji.

Povedali vam bomo, kateri športi so pri nas še posebno priljubljeni.

Jaz rad kolesarim in to zaradi tega, ker rada kolesarita tudi moj bratec in moj oči. Ta šport me osrečuje, ker je zdrav za naše telo.

Urban P.

Zelo rada kotalkam, saj me to zelo sprošča. Imela sem že veliko tekmovanj, tudi v tujini. In dosegla sem že veliko uspehov. Veliko lepega me še čaka tu!

Kristina P.

Rada imam jahanje, ker so konji tako lepi in različnih barv. Lahko jih uporabljajo za različne športe in poklice.

Eva D.

Rada se ukvarjam s športno gimnastiko, ker se tam zelo veliko novega naučim. Čez nekaj časa bomo imeli tudi nastop.

Neža F.

Zelo rad se ukvarjam z nogometom, ker z njim premagujem vse ovire. Če sem užaljen, vedno odigram eno igro nogometa in sem spet vesel. Čeprav so treningi težki, se iz njih veliko naučim.

Maks R.

Najraje igram košarko. Ta šport me veseli in ko ga igram s prijatelji, se tudi giblremo. Podobno je tudi v šoli, pri športu.

Vse to pa tudi rad počnem z očijem.

Luka G.

Rada imam rolanje. To je zame najboljši šport!

Amna F.

Rad plešem hip – hop. To mi je v veselje. Zelo se zabavam pri tem.

Miha Č.

Mene veseli kolesarjenje v naravi. Rada se vozim s kolesom, ker sem v lepi naravi in se družim s prijatelji.

Tjaša K.

Rada imam karate, ker me zelo osrečuje in ker me veseli to, da sem močnejša.

Rebeka B.

Rada plavam. To je zelo zdravo in rada se tam družim z vsemi.

Naja L.

Rad se ukvarjam s tenisom. Tam imam zelo veliko prijateljev.

Maks K.

Obožujem ples! To je moj hobi. Veselim se vedno, ko grem na ples.

Lina J.

Rada imam jazz balet. To me osrečuje. Imela sem tudi že nastop.

Sara S.

Ukvarjam se z rolanjem. To mi gre res zelo dobro od rok.

Sofija M.

Jaz rad treniram košarko, ker me vedno znova razveseli.

Tian J.

Zelo rad igram tenis, ker me to osrečuje in zelo sprosti.

Maks L.

Rada imam jahanje, ker imam zelo rada konje in tudi vse druge živali.

Patricija B.

Rada počnem vse! Rada kotalkam, se vozim s kolesom, rada imam, da kam daleč hodim, tečem in se ogrevam. Pri tem pa se ves čas zabavam.

Viktorija N.

Moja mami me vzpodbuja, da se ukvarjam s karatejem in to me zelo veseli. Tam sem spoznala tudi novi dve prijateljici; to sta Julija in Lučka.

Pika R.

Vsak teden zelo rad igram košarko. To je zelo zdravo za telo in mi je res zelo všeč.

Filip T.

Rada se družim s prijatelji in rada tudi kolesarim. Drugače pa imam rada vse športe.

Vita Amber P.

Rad skačem s kolebnico. Rad pa imam tudi ekstremne športe, kjer mi pomaga moj brat. Jaz pa imam zelo rad svojega brata.

Tijan M. M.

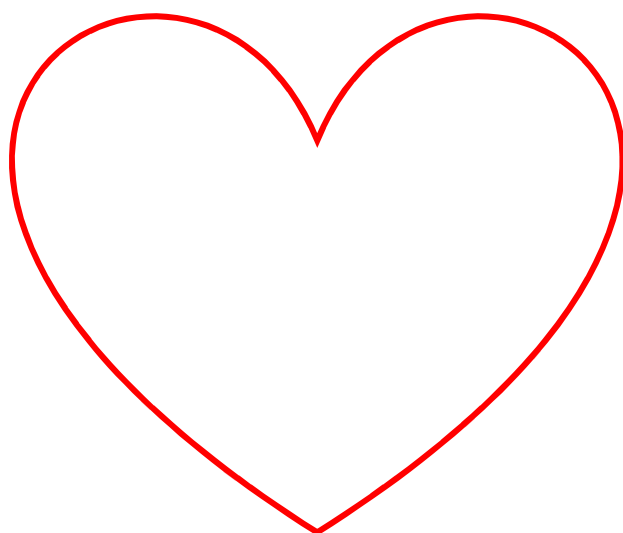
Meni so najboljše vse športne aktivnosti, še sploh pa ples hip – hop.

Rada plešem, se igram in se družim s prijatelji.

Ula L.

Pripravila Alma Vojska

UČENCI IN
UČENKE

KNJIGE

ZGODILO SE JE ...

NOČ V OBJEMU KNJIGE

Na svetovni dan knjige, 23. aprila, smo tudi na naši šoli praznovali *Noč knjige*. Na pravo pustolovščino so se podali učenci prvih razredov, ki jim je branje v veliko veselje.

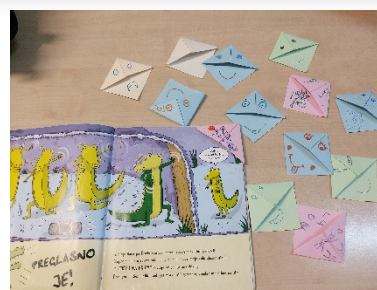
V petek zvečer so spakirali torbe, se pogumno poslovili od staršev in preživali noč v šoli – v objemu knjig. Ob druženju z vrstniki so si ogledali kamišibaj predstave, prepustili so se pravljčni jogi, brali svoje najljubše knjige ter ustvarjali na temo zgodb. V poznih večernih urah so prisluhnili pravljici za lahko noč in se prepustili sanjam.

Učencem želiva, da preberejo še mnogo knjig ter da z lepoto in domišljijo prebujajo srca in duše. Nikoli naj ne odnehajo brati!

Organizatorki dogodka:

Petra Pašič in Irena Vadeevaloo

Bralni klub za tretješolce

V letošnjem šolskem letu se na Dunajski v okviru interesnih dejavnosti tretješolci srečujejo v *Bralnem klubu*. Srečanja potekajo enkrat mesečno, pred srečanjem pa morajo učenci prebrati določeno knjigo, na srečanju pa potem počnemo najrazličnejše aktivnosti, ki se dotikajo prebranih knjig: se zavrtimo pod dežnikom, zaigramo lutkovno predstavo, igramo družabne igre, ustvarjamo naslovnico *Cicibana*, rišemo strip, izdelujemo plakat, izdelamo za nekoga, ki ga imamo radi ...

Tako se je do marca nabral že lep kupček prebranih knjig:

- Ela Peroci: *Moj dežnik je lahko balon*,
- Frane Milčinski: *Zvezdica Zaspanka*,
- Gaja Kos: *Obisk*,
- *Kam pa kam, Ciciban* (nekaj najlepših iz *Cicibana*),
- Desa Muck: *Anica in grozovitež*,
- Polonca Kovač: *Pet kužkov išče pravega*,
- Wolfran Hänel: *Romeo ljubi Julijo*.

Seznam pa se bo do konca šolskega leta še podaljšal.

Damijana Medved, šolska knjižničarka

Knjižničarski krožek

V knjižnici na Dunajski se tedensko zbirajo učenci, ki obiskujejo knjižničarski krožek.

Tretješolci prihajajo ob ponedeljkih, drugošolci pa ob torkih in postanejo moji pomočniki. Najprej uredimo knjižnico, nato pa se lotimo različnih projektov: izdelujemo kazalke, voščilnice, krasimo knjižnico, sodelujemo pri Pižamovi bralni znački, prebiramo in izbiramo gradivo, ki bi bilo dobrodošlo v knjižnici, se igramo pantomimo s knjižnimi junaki, ustvarjamo svoje lastne knjige in še marsikaj, razkrijem pa jim tudi kakšno knjižnično skrivnost.

Za *Vrtljak* sem jim zastavila tri zelo imenitna vprašanja.

Preberite, kako so odgovorili na zastavljena vprašanja.

	<i>Zakaj rad/a hodiš na knjižničarski krožek?</i>	<i>Katera polica v knjižnici ti je najbolj všeč? Kje se najraje zadržuješ ter listaš in pregleduješ knjige?</i>	<i>Tvoj bralni namig za vse bralce časopisa Vrtljak je ...</i>
Lučka, 2.d	Zato, ker rada berem in všeč mi je tukaj.	Jaz imam rada Anice.	<i>Ariol</i> pa tudi <i>Pasji mož</i> .
Ela, 2.d	Ker rada berem, ker imam rada knjižnico in knjižničarski krožek, ker je zabavno.	Jaz imam najraje slikanice z veliki tiskanimi črkami.	<i>Pasji mož</i> in <i>Tigrova preproga</i> .
Ema, 2.a	Ker so knjige zanimive in veliko zveš.	Ne morem se odločiti, katera polica mi je najbolj všeč.	Ne morem se odločit, ker so vse tako zabavne.
Maša, 2.a	Zato, ker lahko kaj novega izveš in je veliko zanimivega.	Tista polica, na kateri so knjige o živalih.	<i>Kuža z napako</i> .
Aidin, 2.c	Zato, ker ustvarjamo in rišemo.	Polica, kjer so knjige o vozilih in prometu.	O gasilcih.
Viktorija, 2.c	Ker radi ustvarjamo in spoznamo nove knjige.	Najraje imam knjige rekordov.	Tudi o gasilcih.
Brina, 2.b	Zato, ker imam rada knjige, ful rada berem in se nisem mogla upreti.	Najraje brskam po knjigah o živalih, ker se potem tudi veliko izve in če potem v gozdu srečaš kakšno žival, da potem tudi malo več veš.	Meni so všeč <i>Pasji mož</i> in <i>Mavrične vile</i> .

Ema, 2.b	Zato, ker imam rada knjige in vseč mi je, ko ocenjujemo knjige.	Med ugankami.	<i>Pasji mož.</i>
Klara, 2.c	Rada imam knjige in knjižničarski krožek, ker ustvarjamo, iz knjig se veliko novega naučiš in ker so knjige ful zanimive.	Meni so najbolj vseč slikanice.	
Tjaša, 2.d	Zato, ker mi je vseč. Rada berem in veliko novega se naučim.	Stripi.	<i>Garfield.</i>
Leon, 2.d	Zato, ker spoznam nove knjige in kdaj tudi kaj ustvarjamo.	Meni je najbolj vseč tista, kjer je <i>Tigrova preproga</i> .	<i>Tigrova preproga.</i>
Ema, 2.c	Ker bom mogoče postala knjižničarka.	Medicina.	<i>Pika Nogavička.</i>
Izidor, 3.d	Zato, ker lahko izvem veliko novih stvari.	Najraje se zadržujem pri stripih in umetnosti ter pri zgodovini.	<i>Pasji mož.</i>
Oskar, 3.a	Zato, ker mi je vseč in še veliko novih knjig najdem.	Pri enciklopedijah.	<i>Palačinkova torta.</i>
Zoja, 3.a	Ker rada preživljam čas v knjižnici in imam rada knjige.	Rada imam tiste police, kjer so knjige o živalih in knjige rekordov.	Moja najljubša knjiga, ki jo priporočam, je <i>Mici iz 2. a.</i>
Lila, 3.d	Ker delamo ful zabavne stvari: beremo knjige in ocenjujemo knjige, katera bo potem prišla v knjižnico.	Meni je zelo vseč umetnost in zgodovina.	<i>Žuželčji zakaji?</i>
Evelin Pia, 3.d	Ker rada berem knjige, pa več stvari lahko izvem o knjigah.	Vseč so mi stripi in rada berem knjige o živalih.	
Jaka, 3.b	Ker sem se naučil pospravljati knjige.	Tiste, ki jih ti predlagaš.	<i>Božični pujs.</i>
Davor, 3.d	Jaz zelo rad berem in vseč mi je ocenjevanje knjig in zelo rad preživljam čas v knjižnici.	Meni je že sedaj zelo vseč zgodovina, rad imam tudi stripe.	Definitivno <i>Zakaj neki so Rimljani nosili toge?</i>
Tine, 3.d	Ker mi je vseč.	Stripi in zgodovina.	<i>Ariol.</i>
Matevž, 3.d	Ker imam rad knjige.	Medicina.	<i>Dnevnik nabritega mulca.</i>

Pripravila Damijana Medved, šolska knjižničarka

Drugošolci na knjižničarskem krožku

Tretješolci na knjižničarskem krožku

Izmenjava knjižnih kazalk

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se v okviru Mednarodnega meseca šolskih knjižnic (ta je oktobra) odločili za sodelovanje pri projektu [nacionalne izmenjave knjižnih kazalk](#).

Na stari šoli so učenci izdelovali kazalke v okviru knjižničarskega krožka, na novi šoli pa so bila za to organizirana posebna srečanja.

Tokrat smo sodelovali z Osnovno šolo XIV. divizije Senovo; izdelane kazalke smo s prijaznim pismom poslali na drug konec Slovenije, od koder smo prav tako prejeli zbirko simpatičnih kazalk.

Izdelava kazalk na stari šoli

Zbirka kazalk z nove šole

Tokrat smo se lotili tudi mednarodnega sodelovanja in se povezali s portugalsko šolo iz Aver-o-Mar ter zanje izdelali božično-novoletne voščilnice, mi pa smo prejeli njihove knjižne kazalke.

Damijana Medved in Mateja Miljković

Letos smo tekmovali v 52. sezoni Vesele šole. Učenci so morali poznati različne teme:

NASLOV TEME	OPIS
Od knjige do knjižne zbirke	Praznujemo obletnico priljubljene knjižne zbirke za mladino Sinji galeb in raziščemo, kako sploh nastane knjiga.
Kolumbove dogodivščine	Odpotujemo v obdobje, ko so Evropejci začeli z ladjami odkrivati svet in prišli vse do Amerike. S Kolumbom naprej!
Umetna inteligenca	Si lahko v dveh svetovih hkrati? Spoznavamo razvoj tehnologije, ki spreminja naše življenje in iz nemogočega ustvarja mogoče.
Vesela eko šola	Z recikliranjem varčujemo pri porabi energije ter zmanjšujemo število odlagališč in izpuste toplogrednih plinov. Izurimo se v eko ravnanju.
Skrivnostna Antarktika	Raziskujemo velikansko ledeno celino. Izvemo, da so raziskave na Antarktiki "krive" za mnoge znanstvene izsledke, tudi za odkritje ozonske luknje.
Slovenija v srcu Evropske unije	Osvežimo znanje o zgodovini Slovenije in pomenu vstopa v Evropsko unijo. Spoznavamo glavne ustanove EU, delovanje, politiko, ključne cilje ...

Jakob S., Rubi O. in Korina R. so osvojili bronasto priznanje na šolskem tekmovanju, Rubi, Korina in Kiara M. pa so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo na OŠ Nove Jarše.

Korina je na državnem tekmovanju osvojila srebrno priznanje.

Pripravila Mateja Miljković

Domišljija in ustvarjalnost in v 2. triletju

V 4. b smo se letos še posebej posvetili pisateljici **Eli Peroci** – to je priljubljena otroška pisateljica, zaradi katere starši brez težav otroke pripravijo do tega, da pridno pospravijo svoje copate, preden se potopijo v sanje. Sicer bi jim nekdo copate odnesel ...

Ela Peroci bi letos praznovala 100 let, zato smo se v 4. b prijavi na poseben natečaj, namenjen mladim literarnim ustvarjalcem.

Tema letošnjega natečaja je **POBEG**.

Pripravila Majda Kump

Zajčkov pobeg Zajček zagleda volka, ki pred njim stoji in ostre čekane visoko v zrak moli. Teče, teče po stezici tja čez vodo k veverici. Zajček in veverica v mesto pobegneta in se v prvo klet skrijeta. Tam ju ne najdeti ne volk ne lisica. Kdo mimo luknje vihra? Ja, seveda, tatica. Ko volk in lisica nazaj v gozd odhitita, se zajček in veverica v mestu mirno veselita. Jaka Ličen, 4. b	Pobeg Ko pobegnem, meni se sanja, da lenivcu roko stegnem, ko pobegnem na igrišče vedno me potegne na stranišče. Ko sem šel iz stranišča, sem skočil po zelišča, nato še do zabavnega igrišča in potem še k prababi do pokopališča. Šel sem na gugalnico, potem k mlajšemu bratu v igralnico, nato še vprašal mamico, če lahko naredim zabavico. Nato pobegnem na zahod, nato še na vzhod, zdaj grem na lov, potem pa domov. Zoja Zver in Lizi Écsy, 4. b
---	---

Pobeg Če so marsovčki pobegnili z Marsa, lahko tudi ti pobegneš z Darsa. Če so marsovčki prileteli z letečo cigaro, lahko tudi ti priletiš v gorečo Vipavo. Marsovčki so šli na kopališče, Kjer je bilo tudi pišče. Šli so na sladoled, kjer jih je čakal Pedenjped. Marsovčki so šli na plažo, nato pa še na masažo. Srečali so mravljišče, ki je bilo kot gradbišče. Marsovčki srečajo psa, ki igra ksilofon, zraven pa še mačka, ki igra na metalon. Za konec gredo vsak svojo pot proti soncu, naj bo to ob veselem koncu. Lara Cimerman, 4. b	Beg Na noč novega leta v zraku eksplodira raketa. V strahu muca mala bela je v strmi hrib poletela. Prejšnje dni je gozdnati breg Pobelil težek moker sneg. Muca je tekla, tekla do drevesa, Kamor veverica storže stresa. Tam je končno malo predahnila In si težko sapo povrnila. Gleda, opazuje svoje okolje, Kajti široko je to belo polje. Končno proti domu pogled usmeri In se proti domu nameri. Doma jo pozdravi vrana, Kjer jo čaka njena hrana. Aljaž Doltar, 4. b
--	---

Pobeg Lola in Aria sta dve kosmatinki, Prijetelji so ju hecali, da sta debelinki. To ju je prizadelo, Zato sta pobegnili v nedeljo. Igrali sta se na travi, Žurali sta na zabavi, Kosmatinki sta se lepo imeli, Doma smo vsi trpeli.	Aria in Lola sta ugotovili, da doma je prekrasno, Zato jima je bilo hiro jasno, Da domov morata iti In ne domače jeziti. Ko se vrneta domov veseli, Smo vsi doma zapeli in se dobro imeli. Kužiki skopani, lepi in siti, Spita vsaka v svoji dekici zaviti. Naja Smrke in Liza Čibašek, 4.b
--	---

PRIMERI DETEKTIVKE EMME:

IZGUBLJENI OTROCI

V prostoru je vladala smrtna tišina. Smrdelo je po zatohlem. Z roko sem občutila kamnita tla. Slutila sem, da sem v kleti, popolnoma prepričana pa nisem mogla biti saj je bila soba odeta v temo. To seveda ni mogla biti naša hiša, saj tam nimamo kleti. To sem že takoj vedela. Hotela sem zatuliti, vendar sem si v zadnjem trenutku premislila. V glavi sem imela kup vprašanj: Kje sploh sem? Kaj se je zgodilo? Zakaj sem tu? Poskusila sem se spomniti dogodkov. Hodila sem po cesti, starejši gospod mi je pomignil naj pridem k njemu v slepo ulico, zdel se mi je prijazen zato sem res pristopila k njemu, on mi je brez besed in zelo hitro zvezal usta, me posadil v avto in odpeljal sem : očitno. Kako sem lahko bila tako nespametna!

Spomnila sem se, da so mi v usta (takrat so mi za kratek čas odvezali povoj), dali majhno tableto. Še vedno sem občutila, zaspanosti in omotičnosti.

Ali so vedeli, da sem detektivka in raziskujem najnovejši in do zdaj najpomembnejši primer, ali pa so me ugrabili zaradi drugih namenov? V obeh primerih sem morala ostati mirna.

Začela sem tipati okoli sebe in iskati kakšno stikalo za luč. Čeprav sem imela zelo dober vid v temi, mi je bilo ljubše ob prižgani luči. Občutila sem police, polne nekakšnega orodja.

Takrat sem se spomnila na Katjo in skrivno sporočilo, ki mi ga je hotela predati. So tudi njo ugrabili? In kaj se dogaja z sporočilom. Vse bolj sem bila prepričana, da so tudi oni povezani z tem primerom in me hočejo zadržati. Kar mislite si! Toda najprej moram zbežati od tu.

(Se nadaljuje ...)

Lejla Mržek Sotošek, 5. b

POMLADNA PESEM

Oh, ta naša pomlad,
je pravi zaklad,
ptice žvrgolijo
in celo otroci se smejiijo!

Zvončki se prebudijo,
trobentice cvetijo
vse se zeleni
in kako lepo se vse zdi.

Modro je nebo
in zelo lepo to naše drevo,
sadeži bodo kmalu dozoreli
mi pa se bomo sladkali.

Oh, ta naša pomlad
je pravi zaklad,
zgodí se le enkrat na leto
ampak je lahko zelo lepo.

Lana Moravac, 5. b

Potovanje

Mi gremo na potovanje,
kjer čaka nas raziskovanje.
Gremo z svojo družino,
da raziskali bomo divjino.

Čez nekaj časa moja mami peče vest,
zato reče, da je čas za jest
in če mislite, da hrenovke smrdijo,
tele zares dišijo.

Nato v bližnjem grmu nekaj zašumi,
tako močno, da moj brat zakriči,
a izpod grma se pojavi muca,
na njenem ovratniku je pa pisalo Uca-
Uca.

V istem grmu še glasneje zašumi,
tokrat moj brat čisto molči,
Uca-Uca se mi skrije med noge,
jaz na glavo ji položim roke.

Zatem v grmu nekaj zelo glasno
zamijavka,
Uca-Uca nato tiho in šibko zajavka,
nato postane čisto blede
in v grm močno gleda.

Z grma priteče trop muckov,
izgledali so pa kakor trop puhkov.
Mačja družina odide,
sonce nad krošnjami dreves zaide.

Eli Hren Kovačič, 5. b

DNEVNA RUTINA

Zbudi se,
ker jutro je,
vstani,
pospravi
in pojdi k mami.

Umij si zobe,
da bodo lepi in beli,
hkrati veseli,
nato se obleci
in pižamo si sleci.

Zdaj k zajtrku odidi,
v svojo sobo pridi,
kjer čaka te torba
in v šoli nova borba.

Steci čez vrata,
kjer te že čaka ata,
potem v avto
in se odpelji v šolo.

V šoli si že,
ko zvonec zazvoni
in učiteljica v razred prihiti,
na vrsti je matematika
in zabavna akrobatika.

Ko ure je konec,
znova zazvoni zvonec,
odmor je zdaj na vrsti,
ko že migajo prsti,
čas je za zabavo
in igro pravo.

Potem malica pride
in lakota odide,
spet na vrsti je pouk,
Matic pa nosi klobuk.

Ko pouk se je končal,
gremo mi domov,
naredimo domačo nalogo,
ki jo imajo vsi za nadlogo.

Pred večerom gremo se igrat,
moj prijatelj bo pirat,
potem pa hitro na večerjo
in pripraviti se za spat.

Lahko noč si zaželim
in kmalu zaspimo,
imamo lepe sanje
in potopimo se vanje.

Elena Tešanovič, 5. b

DOLGČAS

Dolgčas, dolgčas
v glavi tiči,
dobre misli stran prepodi.
Glava je prazna,
nimaš idej,
ko te Marjeta povabi na čaj,
pa dolgčas kar sam
zakriči »NE!«

Čas se vleče
kot slab čigumi,
ko le bi lahko ga pljunil iz ust.
In ko se končno
v šolo napotiš,
nič ne poslušáš,
nič ne slediš.

Ko zvonec zazvoni,
pa te že več ni.
Na igrišču samo na klopici sediš
in nekam v daljavo strmiš.
Ko pa domov prihitiš,
takoј zaspiš.

A dolgčas se širi,
kot en prehlad.
Četudi spiš in smrčiš,
dolgčas se širi, širi in širi.
Najprej okuži tvoje domače,
nato se razširi še na igrače.

No, zdaj veste, kako se širi, širi in širi,
dokler se malo ne umiri.
Takrat ga napadi
in ga pospravi.
Postal boš junak
in največji prvak.

Zoja Kranjec, 5. b

Pripravila Ema Hribovšek

VSAKA STOPINJA IMA SVOJ ČEVELE

»In vi gospodična, kaj bi si želeli?«

»Dve kepici punča, prosim.«

»Joj, samo pri nas imamo zelo velike kepice. Lahko vam dam eno, vi pa si izberite dva okusa.«

»Hvala gospod, ampak, vseeno bi dvakrat punč, v sladek 25ornet in še v čokolado ga pomočite.«

»Kakor želite, hitro ga ližite, danes je zelo vroče. Upam, da vam ne bo stekel v Ljubljano.«

Kaj pa govori?! Meni, da bi se sladoled stopil. Sploh ne ve s kom ima opravka. V teh šestih letih sem spraznila, tako na oko ali želodček, deset zmrzovalnik skrinj najljubše sladice. Zadnji izpit. No dohtarca, saj veš kje

boš zmazala te dve res ogromni kepici.

Njena klopica jo je že čakala. Vrbe so namakale svoje veje v najlepšo reko na svetu in nudile senčno zavetišče pred prvimi junijskimi pripekami. Popolno. Iz torbe je vzela 15 zajetno knjigo in jo položila poleg sebe.

Na, tukaj jo imaš vetrček, najdebelejšo, zadnjo, listaj jo kolikor te je volja.

Oh, ne, fuj rozine v mojem punču. Povsod jih tlačijo. Zato tudi ne jem potice. Toda tokrat sladka nagrbančena nesnaga, vas do zadnje izpljunem, naj se golobi sladkajo kolikor jih je volja.

In so res prifrčali. Eden za drugim, v vseh odtenkih sive. Nežna melodija zvonjenja telefona jih ni pregnala.

»Halo, najdražji, dohtarca Barbara Kontrec te že 6aka na klopici.

»Čestitke gospa doktor ali so te fejest namučili?«

»Kot običajno, saj veš, do desetke.«

»Končno se tudi ti enkrat pohvališ. Prihaja tvoj prvi pacient, ki ga je zobnik na kolesu močno uščipnil. Boš povedala ali je za šivanje.«

»Kaj, že spet. Ti moja neroda. Ali rabiš pomoč?«

»Ne, te že vidim. Glej maham z zdravo roko.«

Marko je pregnal jato golobčkov, položil kolo in se sesedel na klopico. Poiskal je Barbarine ustnice in jo nežno poljubil.

Ko sta se odmaknila, je Barbara prasnila v smeh.

»Ja revček, kdo ti je pa tole zavezal. Saj je porabil najmanj štiri povoje?!«

»Čisto sam. Povojev je pa ravno toliko, da prekrije močno krvavitev!«

»Se hecaš? Kje pa si dobil vse te povoje?«

»V lekarni pri Prešercu.«

»Daj roko, da vidim kako je hudo.«

Barbara je začela odmotavati povoj za povojem.

»Kje pa je kri, saj je vse čisto. In zakaj stiskaš pest. Daj razpri, da vidim rano.«

Marko je pokleknil in položil odprto dlan na Barbarino naročje, kjer je ležala majhna, rdeča, žametna škatlica.

»Ljubezen mojega življenja, Barbara Kontrec, ali bi hotela postati moja žena?«

LJUBEZENSKI IZRAČUN: Napišite svoje ime in priimek in ime in priimek osebe, ki jo ljubite. Zraven pripišite besedo »**loves**«.

PRIMER: Gregor Orelj, Jerneja Steindl »**loves**« Seštejte vse črke besede »**loves**«, ki jih najdete v obeh imenih in priimkih (L-2, O-2, V-0, E-4, S-1) in jih izpišite v vrsto: 22041. Sledi računanje na naslednji način: $2+2 = 4$, $2+0 = 2$, $0+4 = 4$, $4+1 = 5$. Dobljene vsote spet izpišete v vrsto: 4245 in ponovite računanje. 669, 1217, 338, 611, **72%**. Ko dobite število 100 ali manj, dobite odstotke in končate z izračuni. Večji odstotek, večja je možnost za vzajemno ljubezen. Moji ženi in meni je pokazalo 72 %, se ljubiva in sva lansko leto praznovala 20. obletnico poroke, letos pa bova 30. obletnico ljubezni.

ŠPORT IN LJUBEZEN: Kolikor odstotkov dobiš s svojo simpatijo, toliko sekund moraš 8sak dan držati v vesi (tako kot na testiranju)! Poizkušaj zdržati v enem poizkusu.

Kako zelo se je prilegal trebušček na Barbarino drobno telo ni časa razlagati, saj je natanko, 11. marca 1991, ležala v porodni sobi številka devet v porodnišnici Ljubljana. Marko se je prestopal ob njenem vzglavju in ji brisal potne kapljice s čela.

»Še enkrat gospa, zdaj pa najmočneje kar morete,« jo je bodrila bab'ca Violeta, ki se je odrezala bolje, kot katerakoli osebna trenerka.

Potem je prišla najprej glavica s črnimi skuštanimi lasmi in takoj za tem še pravi pravcati korenjak s svojimi enainpetdesetimi centimetri in dobrimi tremi kilogrami. Juš Lomovšek Kontrec, riba in koza po horoskopu. Bil je bos.

Pa ne dolgo. Ko je prvič podrl kupček in zaspal v domači zibeljki, je na vratih pozvonilo. Bil je dedek Filip, ki je v rokah držal pisano omarico poslikano s travniškimi cveticami in nogometnimi žogami.

»11zvoli Marko, tole je za Juša, postavi jo nekam, kjer bo vedno pri nogah.«

Naslednje jutro je v o18arici nekaj nežno zaškrabljal. Mamica Barbara je odprla vratca in na polički so kukali modri volneni copatki, ki so komaj čakali na Juševa mala stopala. Še preden je Juš upihnil svojo prvo svečko na torti, so se iz omarice slišali prvi koraki. To so bile Juševe prve superge, ki so hitele premagovati prve razdalje med mizico v dnevni sobi in kavčem. Na začetku je bilo veliko spotikanja in opotekanja in hrast na kolenih. Tako pač gre in nič drugače. Čeprav se včasih zgodi, da nekateri čeveljčki prehitro obujejo stopala, zato niso krivi ne čeveljčki in ne otroci. Nato so se oglasili rdeči čeveljčki, na ježke, za prvi odhod v 4rtec. Oh, kako bi bilo enostavno, če bi te ježki ostali vse žive dni. Toda tako ne gre. Učiteljice v prvem razredu trdijo in zahtevajo, da so otroci že dovolj veliki za vezalke in mašnice. Juš in očka sta se udobno namestila vsak na svoji pručki in začela se je potrpežljiva učna ura zavezovanja mašnic na dva načina.

POVPREČNA VELIKOST OBUTVE V DRUŽINI: Seštej velikost obutev vseh članov tvoje ožje družine.

PRIMER: Maša 39, Aljoša 44, Jerneja 39, Gregor 45. Vsota vseh velikosti obutev je 167. Vsoto delim s številom družinskih članov (starši, otroci)

$167 : 4 = 41,75$ in zaokrožim na 42.

TEK IN POVPREČNA VELIKOST OBUTVE: V enem tednu teci v naravi toliko minut, kolikor je povprečna velikost obutve v vaši družini. Lahko zamenjaš z rolanjem, ampak moraš minute podvojiti.

Kmalu je začelo Jušu nekaj močno utripati in biti. Ni vedel ali je to njegovo zaljubljeno srce ali so to njegovi novi čevlji za prvi zmenek s punco. Ker je bilo in utripalo z vseh koncev in krajev, mu ni bilo druge, kot da je obul nove čevlje in z zardelimi lici povabil sošolko v kino. Novi čevlji, prvi poljub.

13otem je obul olstarke . Za valetu, za maturo, za fakulteto, celo puberteto. O vonju se ne razpravlja, lahko pa se pove, da so bila stopala sila hval21žna, ko je v omarici zaštorljalo. Črni, elegantni, tako malo na špico, salonarji za prvo službo. Lepo so se mu podali k modri srajci in progasti kravati. Bil je pravi gospod. A to mu ni dosti pomenilo. Spomnil se je besed dedka Filipa:

»Ni dovolj, da ti ogledalo pove, da si gospod! Ni dovolj, da te ogovorijo z gospodom! Gospod postaneš takrat, ko grejo tvoje stopinje v pravo smer. Z gumijastimi škornji, z natikači, s coklami, s salonarji, z olstarkami, z gojzerji ali s copati, to je pač čisto vseeno.«

Tiste dni se je v soseski potikal fičfirič Ferdo. Že kar nekaj časa ga ni bilo na spregled. Z jeziki se je opletalo, da je prezimil za rešetkami. Ferdo je bil Jušev sošolec in prijatelj za celo življenje.

»Veš mami, Ferdo jih je že veliko ušpičil, a kadar sem žalosten ali nejevoljen, mi on z vedrim čelom in prijazno besedo, vedno priključa veselje!«

»Vem Juš, pri nas ne bo imel nikdar zaloputnjenih vrat. A vseeno pazi, vsak vrat ima svojo pamet!«

In se je zgodilo.

»Hojla Juš, Ferdo tuki. Prid dol u bife na kufetek. Te čakam u najinem kotku.«

»Končno Ferdo, sem že mislil, da si se v zemljo pogreznil. Evo, že grem.«

Prijatelja sta si planila v objem, naročila vsak svoj kufetek in si povedala vse tisto, kar si imajo prijatelji za povedati.

»Juš, pusluš me du konca, ne mi takoj neki težit,« je Ferdo z resnim glasom prekinili klepetanje.

»Spuznou sem jo, z no bi rd žvel cel svoj lajf. Še nkol me ni tko zadel. Ku jo boš vidu ti bo takoj jasn. Ampak pr mojih ta starih ne morva žvet. Sej veš, ku se ga fotr napije, vse leti. Za svoj flet in nov lajf rabm keš.«

»Jaz ga imam nekaj, ti lahko posodim. Vrnil boš že enkrat ali pa nikoli, se bova že zmenila.«

»Sem ti reku Juš, da me ne prekinjej. Rabm precej več, kot mi lahk ti daš. Sej veš, sem doužn tm pa tm, vsi mi že gruzijo. Jutr bojo na pošti penzjoni. Ful keša. Glej, sm že vse premislu. S tole fejk pištolo, jim zateživa, pubereva dnar, pol se pa začne moj nov lajf!«

»Ferdo, ti si čisto nor. Lahko greš na banko po kredit, jaz sem lahko tvoj porok!«

»Ne puslušáš, rabm res velik. Zdej, takoj, ti pa maš itak kredit za svoj flet. Moja Maja ma u trebuščku neki mojga, nočm, da se jima kej zgudi! Prosm te, sam še zdej, pol bo vse ok!«

POIŠČI IMENA: Potrebujete časomerilko, ki kaže sekunde. Ko jo vključite, morate v besedi **KRIMINAL** poiskati vsaj šest imen. Lahko so ženska ali moška. Seveda, se ne velja izmišljevati kakšnih vzdevkov ali krajšnjic. Ko najdete šest imen, zaustavite čas. Toliko sekund kolikor je preteklo pomnožite s 5. Dobljena vsota so metri nadmorske višine, na katere se morate vzpeti v desetih dneh.

PRIMER: $120 \text{ sekund} \times 5 = 600 \text{ metrov nadmorske višine}$

Ferdo je nekje staknil dve stari vespi in ob sedmih zjutraj sta parkirala pred pošto. Čakala sta, da se blindirano vozilo z denarjem odpelje, nato sta si nataknila kape in smučarska očala. Vsopila sta na zadnjih vratih. Vse je šlo gladko brez kakršnihkoli zapletov. Z veliko vrečo denarja sta jo popihala proti mestu. Vespe sta pustila v stari zapuščeni garaži. Ferdo je spravil vrečo denarja v športno torbo.

»Stari, ku se bo vse polegl, se dobiva in razdeliva keš.«

»Ferdo, je že ok, samo glej, da si urediš življenje.«

Juš se je z mestnim avtobusom proti večeru pripeljal domov. Ni bil lačen, napetost še ni popustila. Stopil je pod tuš in zavil v svojo sobo. Ravno je zaprl oči, ko je hkrati začelo strašansko butati in zvoniti pri vhodnih vratih. Kar vrglo ga je pokonci. Odprl je vrata. Na pragu sta stala dva policista.

»Juš Lomovšek Kontrec, osumljeni ste oboroženega ropa ljubljanske pošte, vse kar rečete in naredite, je lahko uporabljeno proti vam na sodišču. Imate pravico do sodnega pravobranilca. Ali so vam jasne vaše pravice?«

»Jasne,« je skrušeno odgovoril Juš.

»Obujte se, nato vas bova uklenila in odpeljala na policijsko postajo v pripor.«

Juš je odšel proti omarici s čevlji, iz katere se je slišalo tako močno butanje. Odprl je vratca. Na policiški so stali težki, črni, zaporniški čevlji.

Zaradi vzornega obnašanja v zaporu so ga izpustili po treh letih in dveh mesecih. Ferda z denarjem niso našli nikoli. Nekoč se je na Juševem računu znašla ogromna vsota denarja. Brez p20emisleka je celoten znesek anonimno nakazal Zvezi prijateljev mladine. Nikoli kasneje Juševi čevlji niso zašli na stran poti. Zaljubil se je do ušes. Živel je veselo in srečno življenje.

Nekega dne je pozvonilo pri vratih. Dedek Marko je stal na pragu in v rokah držal omarico poslikano s travniškimi cveticami in žogami za odbojko.

»Izvoli Juš, to je za Nušo. Postavi jo nekam, da ji bodo vedno pri nogah.

DRUŽINSKI ROJSTNI DAN: Izračun družinskega rojstnega dne naredi družina skupaj. Vsak rojstni dan ima zaporedno številko dneva v letu. 1. januar = 1. dan, 31. december = 365. dan

PRIMER: 14.10 = 287. dan, 5.8. = 217. dan, 4.9. = 247. dan, 16.12. = 350. dan

Sešteješ številke vseh družinskih članov in deliš s številom družinskih članov:

$287 + 217 + 247 + 350 = 1101 : 4 = 275,25$. Zaokrožim na 275 (275,5 bi še zaokrožil navzdol, več zaokrožim navzgor) in dobim **2. OKTOBER**, ki je rojstni dan moje družine. 2. oktobra leta 2010 smo praznovali 100 let (sešteješ leta starosti članov družine).

ŠPORT IN DRUŽINSKI ROJSTNI DAN: Kolikor let ima tvoja družina, toliko minut v tednu se igraj z žogo in loparjem (vseeno kakšnim).

GESLO

1 2 3 4 5

— — — — —

6 7 8 9 10 11

— — — — —

12

—

13 14 15 16 17 18

— — — — —

**V ZGODBI ALI V OKVIRČKIH SE SKRIVAJO ŠTEVILA
NAMESTO ČRKE. UGOTOVI KATERO ČRKO
ZAMENJUJE ŠTEVILO IN JO V PIŠI V GESLO NA
PRAVILNO MESTO. SEVEDA, SE NE SKRIVA VSEH 26
ŠTEVIL.**

**ČE GESLO UGOTOVIŠ, LETA 2022 NA ROJSTNI DAN
DRUŽINE, IZBIRAŠ DRUŽINSKO DARILLO.**

19 20 21 22 23 24 25 26

— — — — —

Avtor: Gregor Orelj

Tujejezični literarni natečaj Ptica miru

V času, ko se po svetu se dogajajo mnoge krivice in veliko nasilja, na naši šoli verjamemo, da jim upanje, prijateljstvo in ustvarjalnost lahko kljubujejo in nas bodrijo tudi skozi najtežje preizkušnje. Zato smo si za zaščitni znak letošnje pomladi izbrali ptico miru, učenci pa so se preizkusili tudi v kreativnem pisanju v tujem jeziku, da bi skupaj premostili razlike med nami in s pesmijo zasejali harmonijo in mir.

Najboljša izpovedna pesem:

I love you, when you said
goodbye,
And that's just one more time.
When I said bye, I love you and
I can't wait to kiss you already,
again.
And now, all I think about is you,
I can't sleep, until I say
goodnight, goodnight.

Ema Kerže, 9. b

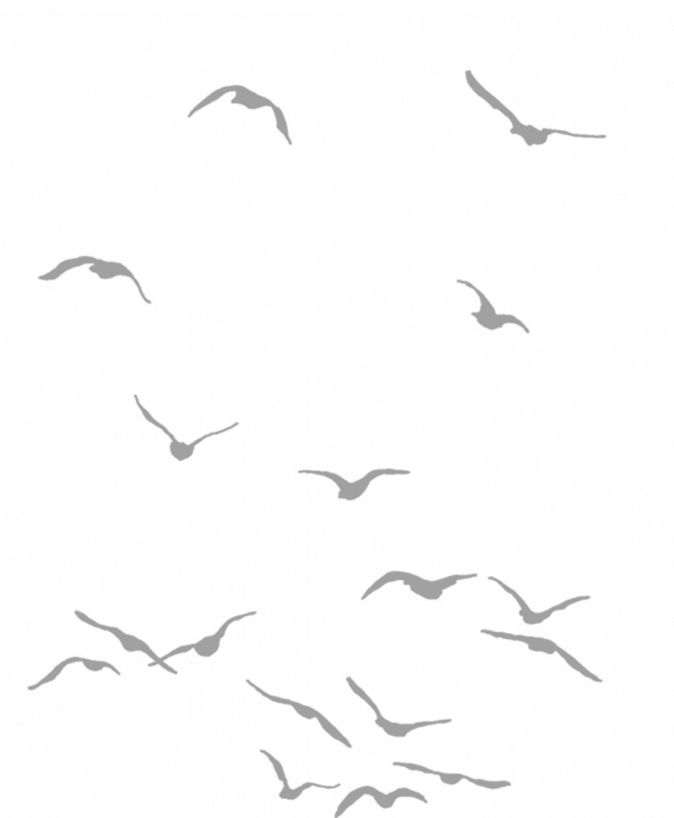
Najboljša pripovedna pesem:

The bird of peace comes to town
And sees children fighting.

She flies there quickly
And calms the children.

Now all is good
And the children are friends.

Sara Operčkal, 4.c

Kristjan Bojić, 5. d

Najlepša zgodba o upanju:

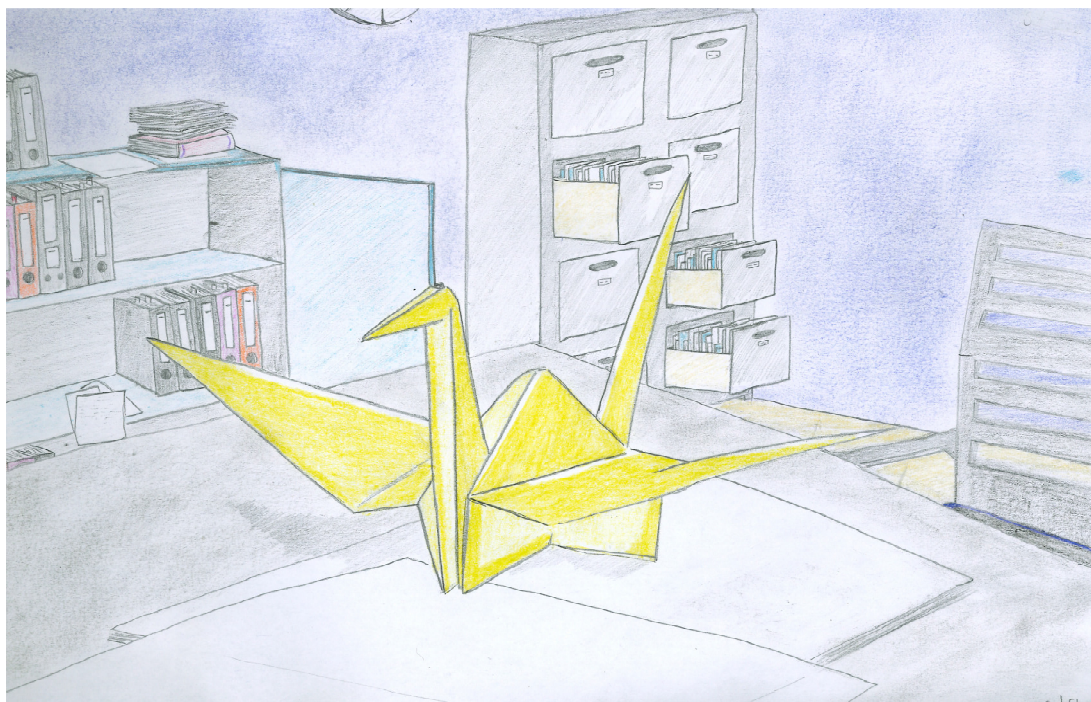
The Messenger of Peace

The messenger of peace is a bird that flies above countries that are at war to give them the branch of peace, so that they find the branch of peace and end the war.

The messenger of peace senses that Ukraine is at war. She decides that she is going on a long journey to Ukraine to give them the branch of peace. She finally comes to Ukraine and wants to give them the branch of peace. She opens her beak to make her signature noise to let them know she is here, but she forgets that she has the branch of peace in her beak and makes a mistake and lets go of the branch. The branch falls out of her beak onto a hill.

The messenger of peace looks for another branch of peace, but can't find it, but she knows that Ukraine is going to look for the branch of peace. When Ukraine finds the branch of peace, the war will stop.

Lu Cepec, 4.c

Svit Straže, 9. B

Najlepša zgodba o prijateljstvu:

The Bird of Peace

Once upon a time was a village. It's name was Messyhill. Everybody there is always angry. There wasn't even a second of peace.

One day, the bird of peace came to Messyhill. It was so nice, because it was morning, but then the clocks woke the people up and they started fighting. The bird hid in an apple tree, where there was the only boy in Messyhill that was always happy. The bird was scare, but then she found out that the boy is friendly and then they became friends. The bird of peace was happy that she found a friend and because she was happy, she sung so beautifully as she'd never sung before.

When the fighters heard the bird singing, they became friends. Messyhill was renamed to Happyhill and everybody lived happily ever after

Neja Kumše, 4.a

Pripravila Tina Fekonja, mentorica

Anže Lipužič, 9. B

Najbolj napeta zgodba:

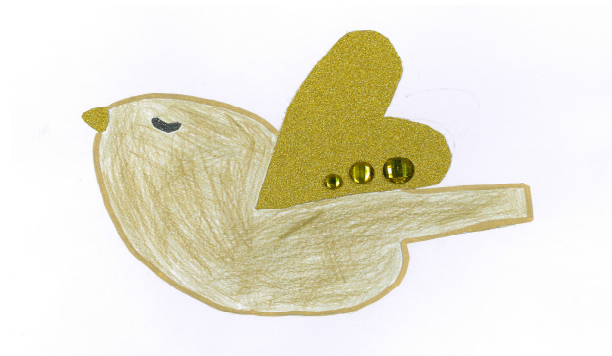
A Story to Remember

Ann ran into the nearby forest and stopped right in the middle. She realised she was lost and didn't know how to get back. All she wanted was to be alone in peace. She wanted to stop being bullied. All of a sudden, everything turned black. Ann started running away from the dark space, but it was following her. She stopped and looked around. Left and right, everything was covered in darkness, but then a little white birdie came out of the darkness. Ann pulled out her finger and the bird landed on it. She wasn't scared anymore. The bird then flew up in the sky and created a portal. Ann looked through the portal, but then she got sucked into the portal. On the other side, she saw her home, but it felt weird. Then she saw Samantha. She ran up to her to confront her and tell her what she did was wrong. But when she came up to her, Samantha congratulated her on winning Little Miss Notden. She didn't know what she was talking about. She went around asking all the people and they congratulated her. Then she remembered what she asked for. She asked for peace and since everybody was nice to her and nobody bullied her, she knew her wish came true.

(odlomek)

Aleksej Banjac, 7.a

Mentorica: Katka Božič

Lizi'Ecsy, 4. b

Neja Kumše

Jan Lukas Wiczorek

Brina Kovačič, 9. a

Erazmus, obisk in srečanje s Španci

Bila je nedelja zjutraj in prišli so Španci. Učenci in učitelji iz Španije so nas obiskali preko projekta Erazmus+. Težko smo jih pričakovali. Vsi veseli smo jih sprejeli in odpeljali na naše domove.

Ko so prišli, smo vsi odšli domov in skupaj družabno preživeli ta dan. Ko smo naslednje jutro prišli v šolo, smo se bolje spoznali z igrami in nastopi, ki smo jih odigrali. Popoldne smo odšli na Bled in se imeli zelo lepo. V torek pa smo šli v Ljubljano. V sredo pa je bilo najboljšo, kajti obiskali smo Postojnsko jamo, Lipico in še Piran. Iskreno povedano je bil ta dan moj najljubši, ker smo preživeli skupaj veliko časa in se imeli fino. V četrtek smo si ogledali kraj Črnuče, po katerem nas je vodila naša ga. pomočnica ravnateljice. Zdelo se mi je, da je bilo Špancem zelo všeč. V petek smo spet skupaj preživeli veliko časa in se zabavali na polno.

In tako je prišla nedelja, vsi smo se poslovili in Španci so odšli. Še vedno jih pogrešamo. Lepo smo se imeli na srečanju, saj smo spoznali veliko novega.

Jonatan Bedenk, 6. a

Moja najljubša žival je ... –
učenci pri pouku tujega jezika

Erik Srakar Rosillo, 5. a

KAKO JE DOBRO PRIJATELJSTVO REŠILO HUD PREPIR

Nekoč sta živela 2 otroka. Že v vrtcu sta se igrala skupaj. Ime jima je bilo Jože in Franci. Nekoč pa je Franci Jožeta potegnil za lase in – PUF – vnel se je prepir. Postala sta dedka, a družini sta bili skregani še 48 let. Izgubila sta stike in odpotovala vsak na svoj konec sveta. Oba pa sta se vrnila v Slovenijo in si tu ustvarila družine. Njuna vnuka Miha in Bine sta bila v vrtcu v isti skupini, a nista vedela, da sta njuni družini skregani. Postala sta najboljša prijatelja. Imela sta srečo in skupaj sta ostala tudi v šoli. Na prvem roditeljskem sestanku pa sta se mami skorajda stopli in niti slišati nista hoteli za prijateljstvo med otrokoma. Bila sta najboljša prijatelja, a le na skrivaj. Ko sta bila v 4. razredu pa je prišla na plano corona. Ostala sta doma in 2 leti se nista videla. Ta čas pa sta ju družini prepričevali, da naj se ne družita. Med šolanjem na daljavo pa so Mihi padle ocene. Ko so prišli nazaj v šolo, se nihče drug ni hotel družiti z Binetom, Mihe pa niso marali, saj je imel zelo slabe ocene. Zopet sta se začela pogovarjati in postajala sta vse boljša prijatelja. Mihi so se popravile ocene, saj sta se spet skupaj učila. Odločila sta se, da prijateljstva ne bosta skrivala. Družini sta prepričala v to, da smo vsi ljudje in naj ne bomo skregani.

Družini sta se pobotali (tudi dedka). Mami pa sta zdaj po vsakem roditeljskem sestanku odšli še na kavo.

Pripravila Karina Cuder, 7. a

Nataša Sitar, mentorica

NAJ LETIJO PTICE MIRU

Razmišljanja učencev debatnega kluba

Tema se mi za dandanašnje čase ne bi mogla zdeti bolj primerna. Danes lahko vendar vsak dan spremljamo o grozotah v Ukrajini. Menila sem, da že živimo v dovolj razvitem svetu, ki razume, da nasilje ni prava pot.

Že prvi pogled na svetovno zgodovino nam lahko razkrije, da so vojne in želje po prevladi potekale že v času prvih ljudstev in civilizacij. Pravzaprav je zgodovina ena sama vojna. Ljudje so se želeli razdeliti v več družbenih slojev. Premožni in svobodni so spadali v višji sloj, sužnji in ostali pa v nižje. Seveda so na družbeni sloj določene osebe vplivale tudi druge lastnosti: predvsem barva kože, spol ali je bil prebivalec tujec ali domači prebivalec itd.

To je znano, Amerika ima največ orožja, je največja izvoznica orožja na svetu in od tega posledično največ zasluži. Seveda se porajajo tudi vprašanja, kot so, zakaj orožje sploh potrebujemo, ga uporabljamo. Če trdimo, da živimo v razvitem, svobodnem, pravičnem, mirnem svetu, zakaj ga imamo? Po navadi je odgovor že sam občutek varnosti – če ima orožje ena država, potem ga potrebuje tudi druga, če prva država napade drugo, se bo druga z nečim morala braniti. Morda bi že Amerika postavila lep zgled, če ne bi toliko denarja porabila na orožju in ga toliko tudi izvažala.

Število vojakov iz leta v leto narašča. Po podatkih iz leta 2022 ima največ aktivnih vojakov Kitajska, kar za celo Slovenijo vojakov (2 milijona). Takoj za Kitajsko sledijo Indija, ZDA, Severna Koreja, Rusija. Kljub visokemu številu vojakov si večina držav želi še večjo vojsko, kot jo že imajo. Visoko je tudi število vojakov, ki so otroci. Naj bi jih bilo kar 250.000 – za skoraj celo Ljubljano ljudi. Sem spadajo tudi kuharji, samomorilski napadalci, vohuni itd. Med 250.000 otroki naj bi bilo kar 40 % deklet, ki so večkrat spolno zlorabljene.

Našo svobodo in mir moramo spoštovati in zanj biti hvaležni. Vsak zemljan nima možnosti, da se zbudi v mirno jutro, da živi brez strahu pred sovražniki in da varno zaključi dan.

Velika večina prebivalstva si želimo mirnega sveta, brez večjih konfliktov, ki bi prerasli v vojno. Zakaj bi si kdo želel vojne, ko pa je prava pot življenja, da otroci pokopljejo svoje starše in ne obratno.

Res me zanima, kakšno situacijo bomo lahko spremljali v prihodnosti. Ali bodo v prihodnosti konflikti samo še večji in bo želja po nadvladi posameznika še večja, ali pa se bomo združili in bomo miru res dali priložnost in »pticam miru pustili prosto leteti«.

Pripravila Korina Robič, 8. b, debaterka

ŠAHISTKA, KI JE ZAČELA TRENIRATI ŠAH ŽE PRI ŠTIRIH LETIH.

Šah je zahteven šport, za katerega je potrebno veliko razmišljanja. Taja Guid je trinajstletna najstnica, ki ima v svoji karieri že toliko zmag, da jih ni več možno prešteti. Da bi izvedela več, sem jo povabila na pogovor.

Kdaj si začela igrati šah?

Že od malega sem doma igrala šah s svojim očetom, ki je dober šahist. Bilo mi je všeč in pri štirih letih sem začela hoditi v šahovsko šolo. Takrat sem se učila osnov, torej premikanje figur in razne kratke kombinacije. V prvem razredu sem šla na svoje prvo tekmovanje, ki je bilo na regijski stopnji, osvojila sem 3. mesto in se tako uvrstila na državno prvenstvo, kjer sem postala državna podprvakinja.

Kaj te je navdušilo za začetek?

Za začetek me je prvi navdušil moj oče.

Na katerih vrstah tekmovanj sodeluješ?

Udeležila sem se osnovnošolskih, regijskih, državnih, mednarodnih, evropskih in svetovnih

prvenstev. Tekmujem posamično in včasih ekipno. Nekatera tekmovanja so pospešena, hitropotezna – takšni turnirji trajajo 1 dan. Tekmujem pa tudi v standardnem šahu – ta tekmovanja trajajo več dni ali pa par tednov. Zdaj v času epidemije pa igram tudi online turnirje.

Kje vse si že tekmovala?

Največ turnirjev se udeležim pri nas, na mednarodnih sem bila na primer v Italiji in na Hrvaškem, na evropska prvenstva sem šla na Češko, Slovaško, Latvijo, na svetovna pa v Grčijo, Gruzijo, Brazilijo in Španijo.

Tekmuješ na evropskih in svetovnih prvenstvih.

Kako izgledajo?

Na evropskih prvenstvih se igra devet kol. Dvorana je ogromna in v njej igramo tekmovalci iz različnih držav. V dvorani so lahko samo sodniki. Ko vstopiš v dvorano, varnostniki preverijo, da ne uporabljaš kakšnih nedovoljenih naprav in da ne bi prišlo do goljufanja. Za vsako partijo imaš na voljo 90 minut + 30 sekund na potezo, po 40. potezi pa dobiš še pol ure. Rekla bi, da v povprečju partija na evropskih in svetovnih prvenstvih traja 4 ure – svojo najdaljšo pa sem igrala 5 ur in pol. Nekatere partije prenašajo v živo in takrat se igra na elektronskih šahovnicah. Poteze se sproti zapisuje na formular. Svetovna prvenstva tudi izgledajo tako, samo da se igra 11

kol in vmes je prosti dan, kar podaljša tekmovanje. Raje grem na svetovna prvenstva, ker rada potujem daleč in igram proti nasprotnikom, ki so iz različnih celin.

Kako izgledajo treningi?

Lahko se trenira na več načinov, na primer z reševanjem kombinacij, z računanjem variant, z igranjem in analizo partij. Čeprav se mogoče ne sliši naporno, je zelo, sploh na turnirjih, kjer so zjutraj priprave, nato partija in zvečer še analiza. Zato nas ima večina zraven še kakšen drug šport, da ti da kondicijo, da si sposoben intenzivno razmišljati tudi 5 ur. Zato trenutno poleg šaha treniram tudi odbojko.

Katera je tvoja najljubša šahovska figura?

Moja najljubša figura je kmet, ker se lahko s promocijo na 8. vrsti, torej ko pride do konca šahovnice, spremeni v damo, konja, lovca ali topa.

Sama treniraš že devet let. Kaj bi svetovala začetnikom?

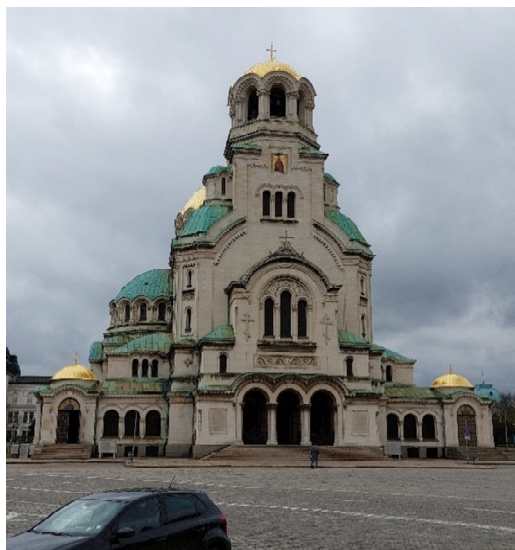
Za začetek se je potrebno naučiti premikanja figur, ko to obvladaš, pa se lotiš računanja lažjih kombinacij. Potem pa je pomembno, da se čim več igra, saj na ta način dobiš izkušnje.

Potem pa vedno več računanja težjih in daljših variant in učenja teorije, otvoritev ... Obstajajo pa tudi dobre aplikacije za pomoč pri treningih, in sicer sta chess.com in lichess za igranje online z nasprotniki s celega sveta, chessbase in chess 24 za gledanje partij in chess king learn za računanje kombinacij.

Najlepša hvala, da si si vzela čas in da si mi lahko prisluhnila ter odgovorila na vprašanja.

Ana Šarc, 8. c

ERASMUS+ POTOVANJE V BOLGARIJO

Slika 1 Stolnica svetega Aleksandra Nevskega

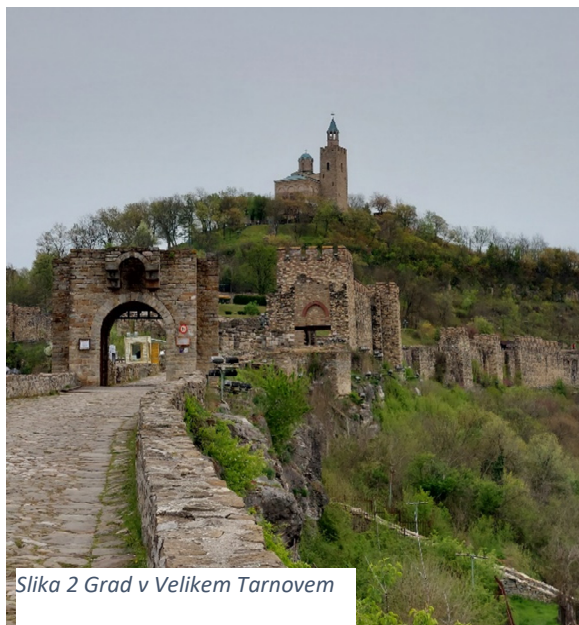
1. IN 2. DAN

17. aprila smo se s projektom Erasmus odpravili v Bolgarijo. Na nedeljsko jutro smo se okoli sedmih dobili na letališču Jožeta Pučnika. Od tam smo se najprej odpravili v Turčijo, kjer smo komaj ujeli nadaljnji let v Sofijo, glavno mesto Bolgarije. Videli smo veliko lepih in zanimivih cerkva. Tam smo ostali do ponedeljka popoldne, ko smo se z avtobusom odpravili v kraj Targovishte, kjer smo preživeli preostanek tedna.

3. DAN

V torek smo se odpravili v šolo, kjer smo spoznali številne učence, s katerimi smo preživljali naslednji teden. Vsi so bili zelo prijazni in zato smo se hitro spoprijateljili. Ta dan smo si ogledali mlekarno in medarno, kjer smo se naučili veliko o nastanku izdelkov, ki jih uporabljamo vsak dan. Po ogledu pa smo šli barvat velikonočna jajca. To smo storili tako, da smo stopili vosek, z njim nekaj narisali na jajce in ga potopili v barvo. Ko smo vosek ponovno stopili, je del pokrit z voskom ostal nepobarvan, zato se je vzorec lepo videl.

4. DAN

Slika 2 Grad v Velikem Tarnovem

Odpravili smo se v Veliko Tarnovo, kjer smo šli v tamkajšnje delavnice. Tu je vsaka skupina počela nekaj drugega (barvanje svile, delanje izdelkov iz gline, izdelovanje sladkarij ...). Po koncu smo se odpravili na ogled mesta in nakupovanje spominkov. Po končanem ogledu mesta smo se odpravili v park »mini Bolgarija«, kjer so imeli manjše replike vseh znamenitosti in pomembnejših stavb. Ogled mi je bil še posebej všeč, saj so imele vse stavbe kljub svoji majhnosti ogromno podrobnosti in so izgledale prav tako kot velike različice. Po ogledu parka smo se odpravili nazaj v hotel.

Slika 3 Črno morje

5. DAN

V četrtek smo se odpravili na ogled mesta Varna. Tam smo šli vse do obale Črnega morja. Po ogledu mesta smo se z avtobusom odpravili nazaj Targovishte.

6. DAN

V petek smo se zbudili že zelo zgodaj in se odpravili do avtobusne postaje. Temu je sledila 5-urna vožnja do letališča, vendar pa smo jo tako ali tako večino prespali. Ko smo s prvim letalom prispeli v Istanbul, smo ponovno hiteli in uspešno ujeli naslednje letalo. Domov smo se vrnili okoli 19.00.

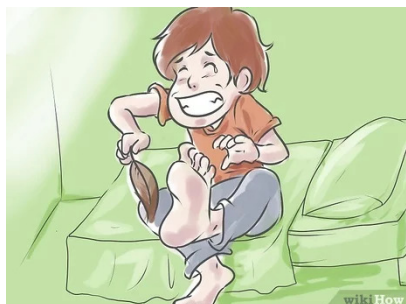
VTISI

Izlet v Bolgarijo se mi je zdel izjemno zanimiv, saj sem se o državi naučila veliko novega in spoznala nove prijatelje. Izkušnja mi bo še dolgo ostala v spominu, saj lepota Bolgarije ne pozabiš kar tako.

Pripravila Ema Kerže, 9. b

ALI STE VEDELI?

Ali ste vedeli, da lahko manj kot 1 % ljudi ob poslušanju pesmi vidi tudi barve?

Ali ste vedeli, da lahko samo 7 % ljudi zgečka samega sebe?

Ali ste vedeli, da imaš v eni noči lahko 15 sanj, tvoji možgani pa si lahko zapomnijo le kakšno?

DILEME

1. Ali bi bil raje do konca življenja brez telefona / ali da nikoli več ne bi mogel povedati laži?

2. Ali bi raje do konca življenja jedel kislo / ali pekoče?

3. Ali bi imel raje gumb, da zavrtiš čas nazaj/**ali da ga ustaviš?**

4. **Ali bi raje znal govoriti vse jezike sveta/ali jezik vseh živali?**

5. Ali bi imel raje več časa/**denarja?**

6. **Ali bi bil raje 1 leto svojega življenja v zaporu/ali bi eno leto svoje življenja izgubil?**

7. **Ali bi raje, da nikoli več ne bi mogel piti nič drugega kot vodo/ali da nikoli več ne bi mogel jesti nobene hrane, če je pečena?**

8. Ali bi raje zadel na lotu/**spoznal svojega idola?**

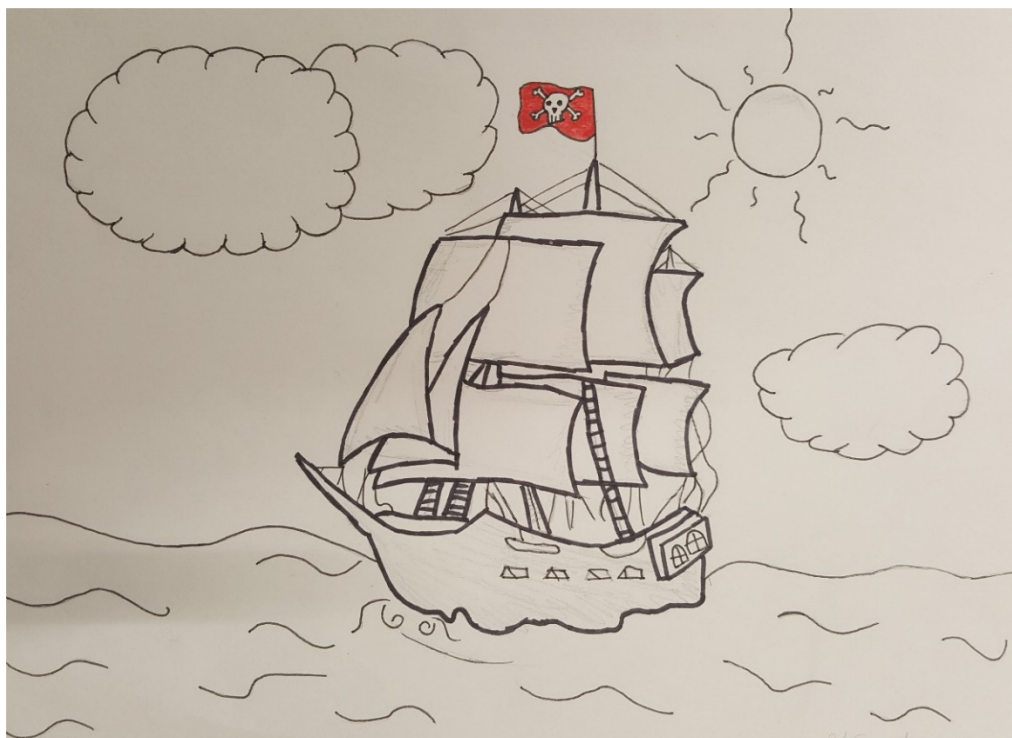
9. Ali bi raje vedno plesal, ko slišiš glasbo/**ali bi vedno, ko slišiš glasbo, začel peti?**

10. **Ali bi se raje vsak teden preselil v drugo mesto/ali da nikoli ne bi mogel ven iz svojega mesta ali države, kjer si se rodil?**

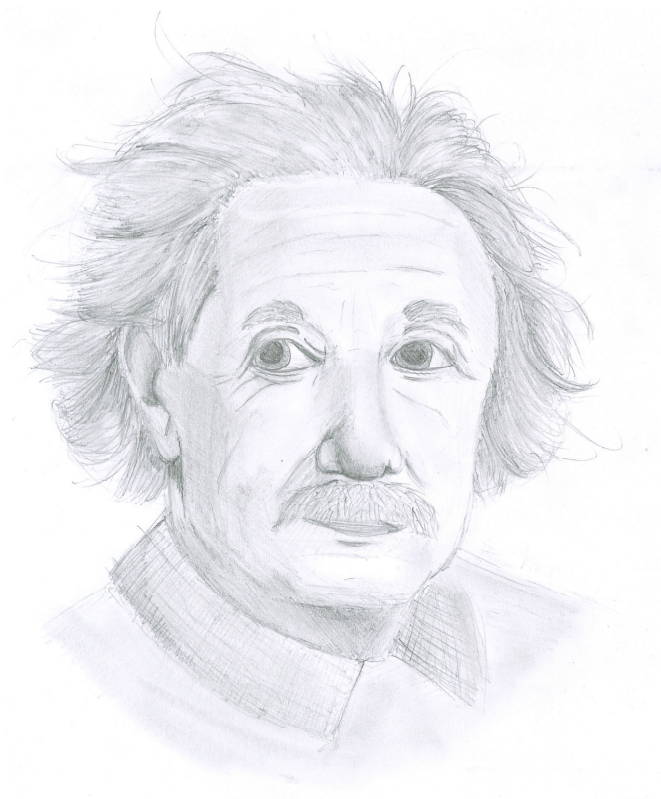

Prispevki iz razredne revije od Taje in Zarje, 8. c

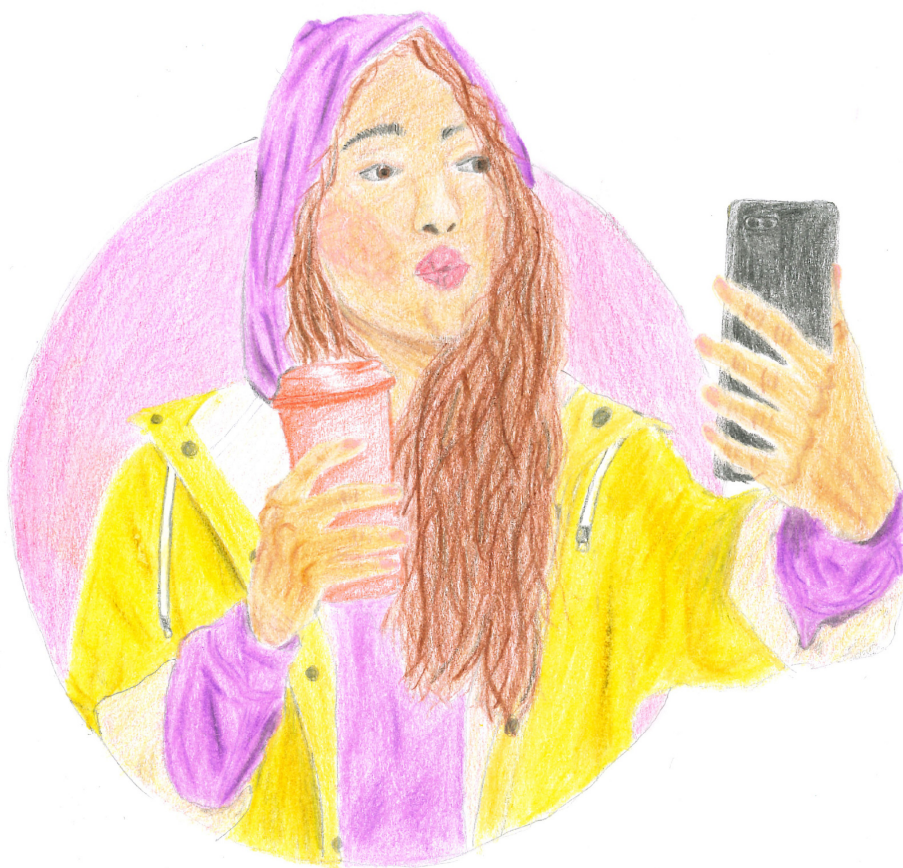
Izražanje učencev in učenk preko ilustracij ...

Kristjan Bojić, 5. d

Ema Kerže, 9. b

Ana Šarc, 8. c

Ema Košir, 8. c

Ema Kerže, 9. b